

Slovesna izročitev jugo-
slovenskih polkovnih
zastav

V soboto 6. t. m. dopoldne se je vršila na Banjici v Beogradu slovesna predaja novih jugoslovenskih polkovnih zastav, ki se je razvila v nadvse sijajno jugoslovensko manifestacijo. Na Banjici je bilo ob 8. zjutraj zbranih nad 100 000 gledalcev iz vseh krajev države in preko 30 000 vojakov. Tribuna je bila določena izključno za uradne zastopnike. Na sredi tribune je bila kraljeva loža in prostor za člane vlade ter za načelnika češkoslovaškega in rumunskega generalnega štaba. Na desni strani so bila mesta za poslane tujih držav, na levi pa za bane in banske svetnike iz vse države. Nasproti tribune je bil oder, na katerem se je imela izvršiti izročitev novih polkovnih zastav. Poleg odra so bili pravoslavni, katoliški in muslimanski svečeniki. Na desni strani nasproti odru so bile postavljene stare srbske in nove jugoslovenske zastave s poveljniki polkov ter njihovimi adjutanti in zastavonošami. Na levi strani odra je bila admiraliteta, okrog 100 generalov in šest tisoč drugih oficirjev. Poleg generalov je bil prostor za novinarje in fotografske reporterje.

Ob 8'20 je prispel Nj. Vel. kralj s spremstvom. Nj. Vel. kralj je prijahal prvi na konju, za njim pa knez Arzen in princ Pavel ter minister vojske in mornarice general Stevan Hadžić. V drugi vrsti so jahali vojvoda Peter Bojović z vsemi poveljniki armij, za njimi pa prvi kraljev adjutant general Dragomir Stojanović in dežurni adjutant. V razdalji 20 metrov so se peljali Nj. Vel. kraljica, prestolonaslednik Peter in kneginja Olga. Nj. Vel. kralj je pregledal čete in jih pozdravil s »Pomozi Bog, junaci!« Vsa vojska mu je gromko odzdravila »Bog Ti pomagao!«

Ko je kralj stopil na tribuno, je vojni minister general Hadžić prečital kraljev ukaz o izročitvi novih zastav. Godbe so zaigrale državno himno, nato pa so sledili verski obredi posvetitve novih zastav. Komandant vsakega polka z zastavonošo je pristopil h kraljevemu odru, vzel novo zastavo in jo dal prvemu kraljevemu adjutantu, ki jo je izročil kralju. Kralj je zastavo razvil in jo poljubil in nato izročil zastavonoši.

Po predaji novih zastav je imel Nj. Vel. kralj naslednji nagovor na zbrano vojsko:

»Junaki!

Od tega trenutka pripadajo naše stare, s slavo ovenčane zastave naši svetli nacionalni zgodovini. Pod temi starimi zastavami so naši proslavljeni

polki v dolgih vojnah hiteli iz boja v boj, s fronte na fronto, od zmage do zmage v najhujših viharjih in najtežjem trpljenju do največje vojaške slave. Z njih drogovi so zaznamovane meje kraljevine Jugoslavije in iz njih je zavel in za vedno zavlada silni duh narodnega osvobojenja in ujedinjenja. Z moškim srcem in globokim spoštovanjem in ljubeznijo zvijam, junaki, naše stare zastave slave. One so naj-sijajnejše izpolnile svojo dolžnost. Naj bodo nove zastave, ki vam jih predam, poslej svetlo znamenje vaših polkov, simbol junaštva in jamstvo vaše vojaške časti. Z vero v Boga, za kralja in domovino uprite v najtežjih trenutkih svoje poglede vanje. Njim ste dolžni svoj poslednji dihanje in svojo poslednjo kapljo krvi. Dvigajte jih visoko in branite jih junaško kot svetinjo, kot čast svojo, v njih je kralj in domovina, na njih so mani padlih viteзов in zmagovalcev. S to zapovedjo in s svojo vero v vašo junaško srca naj vaše polke pod novimi zastavami z božjo pomočjo vedno spremljata junaška sreča in slava.

Živeli, junaki!

Vojska in množica sta sprejeli kraljeve besede z nepopisnim navdušenjem in viharnimi ovacijami vsemu kraljevskemu domu. Ko se je vojni minister general Hadžić zahvalil kralju v imenu vojske, je godba zaigrala državno himno in nove zastave so se poklonile pred starimi. Nato so zastavonoše odnesli stare srbske zastave na desno stran kraljeve tribune, nove zastave pa so odnesli v sestav polkov. Baterija topničarstva je oddala v slovo starim zastavam častno salvo.

Ob 9. dopoldne se je pričel pod vodstvom generala Dokića defile čet z mnogoštevilnimi vojaškimi godbami. Na čelu paradne povorke je korakala kraljevska garda, nato pa so sledile dolge vrste mornarjev, oddelki podoficirske šole in pomorske vojne akademije, pehota, konjenica, kolesarski oddelek, lahko in težko topništvo kraljevske garde, havbice, metalci min, težko gorsko in poljsko topništvo, motorne baterije, težko trdnjavo topništvo, daljometni topovi, žarometni oddelki, oddelki tankov, tehnične čete in sanitetni oddelki. Med parado je letalo nad Banjico 128 letal. Parada je uspela nad vse sijajno in je napravila na vse neštevilne gledalce silen vtis.

Včeraj zjutraj se je vršila posvetitev kraljevske zaobljubljene cerkve na Oplencu, ki so se je udeležili Nj. Vel. kralj in kraljica, kneza Arzen in Pavle, kneginja Olga in člani vlade s predsednikom generalom Živkovićem. Po službi božji se je podala slavnostna procesija v Karagjorgjevo zaobljubljeno cerkev v Topoli. Vso pot, po kateri je šla procesija, je bilo na eni cesti po-

stavljeno vojaštvo, na drugi strani pa kmetje iz bližnje in daljne okolice. Nj. Vel. kralj je bil ves čas deležen viharnih ovacij. Po kratki spominski svečanosti v topolski cerkvi so Nj. Vel. kralj, kneza Arzen in Pavle, vojvoda Bojović in 4 kmeti iz Topole ponesli Karagjorgjevo krsto iz cerkve in jo postavili na lafeto. Po govoru svečenika Čede Gjorgjeviča je procesija krenila proti kraljevi zaobljubljeno cerkvi na Oplencu. — Karagjorgjeve smrtne ostanke so po govoru patrijarha Varnave položili v marmonat sarkofag poleg trupla kralja Petra. V zadušbini so tudi shranili stare srbske, z zmagami ovenčane polkovne zastave.

Triumfalen sprejem nove
polkovne zastave v Celju

Celje, 9. septembra.

Celje je doživelo danes praznik, kakor jih beleži zgodovina našega mesta le malo. Z vso iskreno ljubeznijo in nacionalnim zanosom je sprejelo novo zastavo domačega 39. pešpolka kot največjo vojaško svetinjo.

Že pred 9. dopoldne se je začelo zbirati na Krekovem trgu pred kolodvorom ogromna množica prebivalstva in vsa celjska garnizija z oficirskim zborom. Vse oblasti in uradi so bili zastopani po številnih predstavnikih. Zastopstva so poslala tudi celjska nacionalna in kulturna društva, m. dr. Sokol s 5 prapori, gasilci s 4 prapori. K slovesnemu sprejemu je tudi prišla mladina celjskih šol ter osnovnih šol s Teharja, z Ljubečne, iz Štor, Vojnika, Petrovč in Žalca. Vse mesto je bilo okrašeno z državnimi zastavami.

Ob 9'48 je prispel osebni vlak iz Zidanega mosta, s katerim se je pripeljal komandant 39. pp. g. polkovnik Kostić, oficirji in častna četa, ki je prinesla novo polkovno zastavo v Celje. Čim se je pojavila zastava pri vratih kolodvora, je izbruhnila množica kakor elektrizirana v viharne ovacije, ki so pretresale ozračje.

Na trgu pred kolodvorom je nagovoril vojaštvo komandant vojnega okrožja g. polkovnik Purić in poudaril pomen polkovne zastave in dolžnosti vojaštva, da ponese to zastavo skozi

ZAHTEVAJTE

oranžado „VERO“ limonado
POVSOD!

borbe zmagonosno in jo ovenča s slavo za našega vzvišenega kralja in domovino. Svoj govor je zaključil z vzklikom: »Naj živi Nj. Vel. kralj in kraljevski dom!« Vojaštvo in občinstvo se je pridružil temu vzkliku z velikim navdušenjem. Vojaška godba je zaigrala državno himno, društveni prapori pa so se poklonili novi polkovni zastavi. Učenke so obsule zastavo s svežim cvetjem. Nato je nagovoril vojaštvo komandant polka g. polkovnik Kostić in pozval vojaštvo, da ostane vedno zvesto polkovni zastavi, naj se junaško bori za njo in jo vedno nosi na polje časti in slave. Po prečitaniu povelja Nj. Vel. kralja se je zahvalil zastopnikom vojaških in civilnih oblasti, društev in prebivalstvu za udeležbo in končal z vzklikom Nj. Vel. kralju in kraljevskemu domu.

Zopet so pretresali ozračje gromki »Živio!« klici in godba je vnovič zaigrala državno himno. Gosp. polkovnik Kostić je pristopil k polkovni zastavi in jo poljubil. Četa vojaštva je oddala v počaščenje zastave tri salve, nato pa so zastopniki oblasti in uradov čestitali g. polkovniku.

Sreski načelnik g. dr. Hubad je nagovoril šolsko mladino in jo pozival k neomajni ljubezni do polkovne zastave. V imenu mestne občine je podžupan g. dr. Ogrižek naglašal, da je nova jugoslovenska polkovna zastava simbol in garancija svobode in enakopravnosti, in je v imenu Celja iskreno čestital polku.

Pred novo polkovno zastavo in komandantom polka se je vršil nato pred mestnim magistratom svečan defile vojaštva, pri katerem so sodelovali tudi Sokoli in gasilci s prapori. Defile je bil izvršen vzorno. Polkovno zastavo so ponesli v vojašnico kralja Petra.

Celje je zopet na sijajen način dokumentiralo svojo veliko ljubezen do Nj. Vel. kralja, vojaštva in velike svobodne domovine. Naj živi Nj. Vel. kralj in naša hrabra jugoslovenska vojska!

Skobé:

Prvič v Kocbekovem
kraljestvu

(Dalje)

Kakšne misli ima potnik, kadar gre na goro?

Tako se je glasil naslov slovenske naloge, ki nam jo je dal gimnazijcem nekoč učen profesor.

Škoda, da nisem imel takrat današnjih turističnih izkušenj za sabo. Ali bi bil mož vesel moje naloge! S kakšnim navdušenjem bi mi bil zapisal »popolnoma nezadostno« v zvezek. Tako, kakor je bil osrečil sošolca Kuniberta, nadebudnega sina obubožanega grofa von Affenberga, ki je stvar opravil z enim samim lapidarnim stavkom:

»Turist ima samo eno misel, da bi čimprej prilezel na vrh.«

Veliko resnico je povedal brihtni mladenci! Nemara je bil že sam plezal po gorskih grebenih in si iskal v prelepem planinskem svetu utehe za svoje zaslužene in nezaslužene »cveke«.

V potu svojega obraza sem s klevicami kraki prikobacal do prvega sne-

žišča in zagledal v sivkastem meglenem plašču tovariša, ki sta kakor dva duhova iz Šekspirove drame pošastno klatila z rokami po zraku.

»Wollen Sie ein Schnee bad nehmen? Das ist großartig!« mi je prigovarjal Hamburžan. Bil je gol do pasu. V vsaki roki je držal snežno kepo.

»Človek se pa res vedno česa nauči,« se je smejal Kocbek. »Vse sorte ljudi sem že spremljal na Ojstrico: resne, šaljive, pametne, trapaste, takega kot je ta, pa še nisem iztaknil. V zadregi sem, kako bi ga opredelil.«

»Versuchen Sie mal,« je zopet sitnjaril iznajdljivi Nemec.

»Kaj sem hotel!

»Samo, da boš dal mir,« sem vzkliknil in potegnil srajco z života. Takoj sem si nadrgnil s snegom kožo, da se je pordečila kakor škrlat.

Ta čas sta jo pa onadva že zopet odkurila dalje.

Priznati moram, da me je »snežena kopelj« čudovito poživila in osvežila. Iz udov je zbežala utrujenost. Zaspale oči so se vzdramile. Nov, preroben človek se je z lahkim, prožnim korakom spenjal v višavo. Vso hvalo in

čast ti, čudak iz Hamburga! — Če mi le ne bo prinesla ta kopelj pljučnice ali kakega drugega vnetja!...

Pod vrhom smo se srečali.

»Kaj? Vidva se že vračata?«

»Kakopak! Saj ni razgleda! Meglo tudi lahko spodaj občudujem,« se je smejal poredni Kocbek.

»Vidiš to bi bil lahko že v koči povedal! Ker sem pa tako po ovčje nemumno lazil za vama in brez koristi trgla podplate, hočem sedaj imeti razgled. Ne pojdem odtod, dokler se ne razprši ta vražja megla!«

»Prav! Ampak dolgo boš čakal.«

Sedel sem na trda kamenita tla in vzel iz nahrbtnika kos prekažene slanine in kruha.

Vedno tišje so odmevali koraki. Komaj sem še razločil posamezne glasove zgovornega tovarnarja in njegovega spremljevalca.

Kakor da je zasopel v brezdnu skrit Gigant, je zapihalo iz meglenega morja pod mano. V čudni tesnobi se mi je skrčilo srce. Tam spodaj preži smrt. En sam neroden korak — pa boš kosil in večerjal na onem svetu! Kocbek ima prav! Je res bolje, da ne vidim

prepado. Da jih ne zakriva plašnim očem siva zavesa, bi nemara tudi tako nečastno lezel po vseh štirih kakor je lani odhajal z vrha Štefan Rantež — bodoči kralj nafte.

Kakor da je kdo pljunil iz oblakov, mi je padla na roko debela kaplja in še ena. Tedaj me je pa minila potrpežljivost in volja, da bi še čakal na razgled. Napravil sem figo in zamahnil z njo na vse štiri strani sveta. Pograbil sem prazni nahrbtnik in palico in se spustil nizdol.

Z veliko naglico me je gnal v globel strah pred nebeško škropilnico. Težko bi prenašal mokroto, še težje zasmeš veselih planincev v koči, ki bi s peklensko naslado uživali ob pogledu na moje »veliko perilo.«

Kakor mlad kozorog sem skakal po skalovju, dokler nisem imel vseh najhujših strmin za sabo. Še le pri zadnjem ovinku sem obstal, da bi si obrišal hudournik potu, ki mi je drvel po vročih licih.

»Ta le ovinek bi se pa dal z lah-koto prerežati,« sem pomislil. »Čemu bi tratil dragoceni čas na markirani in tako nerodno izpeljani poti?« (D. prih.)

Jubilej celjskih slovenskih maturantov

V soboto 6. in nedeljo 7. t. m. so proslavili slovenski maturanti državne gimnazije v Celju iz let 1915. do 1920. na zelo iskren način jubilej svoje mature. Zbralo se je lepo število bivših kolegov, da po dolgih letih zopet prežive par veselih uric v spominu na nepozabni študentovski čas, ki je najlepši zato, ker odseva iz njega vsa prekipeljava, idealov in hotenja polna mladost, v kateri se je ta dijaška generacija nacionalno izredno uveljavila.

Proslave so se udeležili od profesorjev gg. Josip Kardinar, Martin Mastnak in Fran Mravljak, od maturantov pa naslednji tovariši: inž. Ivo Antik, zastopnik AEG Union, Ljubljana; Andrej Bizjak, politično upravni uradnik, Celje; Ivo Erhartič, tehnik, Celje; dr. Jože Fischer, zdravnik, Celje; Ivo Ferlež, železniški uradnik, Laško; Rudolf Godić, meščanskošolski učitelj, Petrovče; Mirko Hočevvar, odvetniški kandidat, Celje; Janko Kokošinek, stolni vikar, Maribor; Janko Kač, filozof, Št. Peter v Sav. dol.; Ivo Kvac, prokurist, Slovenjgradec; dr. Mila Kovačeva, zdravica, Maribor; Jože Lekše, meščanskošolski učitelj, Šoštanj; inž. Jože Mastnak, rudniški inženjer TPD, Zagorje; dr. Ervin Mejak, odvetniški kandidat, Celje; dr. Fedor Mikič, zdravnik, Zagreb; Janko Mlinar, profesor, Celje; Slavo Modic, akademski slikar, Celje; Martin Novak, železniški uradnik, Celje; Rado Pečnik, urednik »Nove Dobe«, Celje; Jože Pogorevc, železniški uradnik, Virovitica; Janko Presker, profesor, Murska Sobota; Davorin Ravljen, urednik »Jutra«, Ljubljana; Franc Rojšek, profesor, Maribor; Franjo Roš, učitelj, Celje; Mirko Roš, sodni pripravnik, Celje; Rafko Salmič, prokurist, Drniš; Henrik Samec, knjigovodja, Nazarje; Maks Samec, ca-

rinski posrednik, Maribor; Bogomil Sedlaček, železniški uradnik, Laško; Franjo Seručar, učitelj, Št. Jurij ob juž. žel.; Valentin Stante, profesor, Celje; Franc Stiplovšek, profesor, Ptuj; Janko Tevž, carinski uradnik, Maribor; Jože Trobelj, profesor, Zagreb; Fortunat Turk, meščanskošolski učitelj, Ormož; Franjo Vajd, meščanskošolski učitelj, Ormož; Franjo Vrečko, knjigovodja, Celje. Proslavi v soboto so tudi prisostvovali gimnazijski sluga g. Kos ter bivša gimnazijska slugi gg. Kmecl in Korošec.

Na sestanku, ki se je vršil v soboto 6. t. m. zvečer v salonu Celjskega doma, so govorili tov. Mirko Hočevvar, gg. prof. Kardinar in Mastnak, tov. Franjo Roš in g. prof. Mravljak. Sestanek je bil zelo prisrčen in bo ostal vsem udeležencem v neizbrisnem spominu.

V nedeljo 7. t. m. ob 9. dopoldne je opravil tov. Kokošinek v župni cerkvi mašo zadušnico za pokojne profesorje in tovariše. Po maši so odšli udeleženci proslave v spremstvu g. prof. Mastnaka na okoliško pokopališče. Na grobu prof. M. Suhača sta govorila tov. Vajd in g. prof. Mastnak, na grobu gimn. ravnatelja A. Jeršinoviča tov. prof. Rojšek in g. prof. Mastnak, na grobu tovarišice Milene Erhartičeve pa tov. Franjo Roš.

Opoldne se je vršil banket v vrtnem salonu hotela »Evrope«. Na banketu so govorili tov. dr. Mejak, gg. prof. Mastnak in Kardinar in tov. Kokošinek. Tov. Mejak je tudi prečital došle pozdrave profesorjev in tovarišev, ki se niso mogli udeležiti proslave. Med banketom se je vršilo slikanje. Udeleženci so se odpeljali popoldne z vlakom v Laško, kjer so še skupno preživeli par prijetnih uric. Z večernimi vlaki se je odpeljala večina zunanjih udeležencev na razne strani.

Proslava je zelo lepo uspela. Namesto venca na grob prof. Suhača so udeleženci nabrali 564 Din za nagrobni spomenik tov. Srečka Puncerja. —rp—

DOMAČE VESTI

d Justifikacija štirih Slovencev v Trstu. V petek 5. t. m. zvečer je bila pred izrednim sodiščem za zaščito države v Trstu končana razprava proti 18 Slovincem zaradi atentata na posloje lista »Popolo di Trieste«, organa fašistične stranke v Trstu, zaradi skrivanja peklenskih strojev, zaradi poskušene usmrtitve agenta Kureta, požiga okrevališča »Lege nazionale« v Proseku, atentata na svetilnik zmage v Trstu, požiga občinske šole v Zgoniku, poskušene požiga šole v Gatarini pri Trstu in sploh zločina proti italijanski državi. Obsojeni so bili Franjo Marušič, Zvonimir Miloš, Ferdo Bidovec in France Valenčič na smrt, Lojze Španger na 30 let težke ječe, Nikola Kosmač in Vladimir Štoka vsak na 25 let težke ječe, Dragotin Rupelj in Vinko Čač vsak na 15 let težke ječe, Ivan Obad na 10 let težke ječe, Mario Zahar, Josip Kosmač, Miroslav Pertot, Slavko Bevk in Anton Manfreda vsak na 5 let težke ječe, Zofija Frančeskinjeva na 2 leti težke ječe, Leopold Širca in Ciril Kosmač pa sta bila oproščena. Ker je komandant tržaškega armadnega zbora odklonil prošnjo za pomiloščenje, je bila odrejena justifikacija Marušiča, Miloša, Bidovca in Valenčiča. Justifikacija se je izvršila ob 5.43. Obsojence je spremljal na kraj justifikacije pri vojaškem strelišču pri Bazovici 58. bataljon fašistovske milice. Obsojenci so morali sestiti na stole. Na vsakega obsojenca je streljalo po 14 miličnikov. Večna slava tržaškim žrtvam! Živela velika in močna Jugoslavija!

d Banski svetniki pri predsedniku vlade. V petek 5. t. m. je ministrski predsednik general Peter Živković sprejemal v sprejemni dvorani notranjega ministrstva bane in banske svetnike, ki so se prišli udeležiti svečanosti izročitve novih polkovnih zastav. Ob 11. dopoldne so bili sprejeti banški svetniki iz dravske banovine pod vodstvom bana g. inž. Serneca. Predsednik vlade se je z vsakim banškim svetnikom razgovarjal in se zanimal za razmere v domačem srezu. Vsi člani banskega sreza so bili odlikovani z novim redom jugoslovenske krone II. stopnje bivši minister dr. Albert Kramer in ban dravske banovine inž. Dušan Sernec z redom jugoslovenske

krone III. stopnje bivši minister dr. Fran Kulovec, vsi ostali člani banskega sveta dravske banovine pa z redom jugoslovenske krone IV. in V. stopnje. V soboto zvečer je priredil predsednik vlade v gardijskem domu svečan banket, ki so se ga udeležili vsi člani vlade, vsi bani, vsi v Beogradu zbrani banški svetniki in predsedniki občin na sedežih banovin. Med banketom je imel predsednik vlade pomemben govor o delu za popolno dograditev narodnega in državnega edinstva in o potrebi nestanka nekdanjih političnih strank.

d Jesenski ljubljanski velesejem. Tako zanimive, poučne in skrbno pripravljene jesenske sejemske prireditve Ljubljana še ni videla. Kakor je iz naraščajočega števila posetnikov razvidno, je letošnji jesenski velesejem našel polno priznanje pri naši publiki. Zato je tudi upravičeno upanje, da bo uspeh popoln. Čeprav traja prireditev do 15. t. m., vlada na velesejmu živahnost, kakor smo je sicer vajeni z vzorčnih velesejmov, ki trajajo le po 10 dni. Pri tem pa je razveseljivo, da prihaja na prireditev vedno več interesentov in se že sklepajo lepe kupčije, zlasti v strojih in tehničnih pripravah, pa tudi v številnih drugih sezonskih predmetih, ki jih razstavljajo tvrdke na vzorčno velesejemskem delu prireditve. Letošnji jesenski velesejem namreč nima izključno trgovskega značaja, ampak tudi kulturno-gospodarsko obeležje, katero mu dajejo gozdarska, lovška, misijonska in higijenska razstava. Gozdarska in lovška razstava zaslužita, da si jo ogleda vsakdo, ne samo tisti, ki imajo kaj opraviti z gozdom ali v lesni industriji. Razstava je nazorna, saj hoče pripomoči do zanimanja in razumevanja tudi nestrokovnjaku. Po teh razstavah se vrše tudi vodstva, kjer se z živo besedo razlaga to, kar je prikazano številnim interesentom. Veliko pozornost vzbujata tudi misijonsko-etnološka in higijenska razstava, kjer je vedno vse polno posetnikov. Industrijski, obrtni in trgovski oddelek nudi obiskovalcem najboljšo priložnost za nakup in naročila najraznovrstnejšega blaga. Posebno opozarjamo na krasno pohištvo, gospodarske stroje, stroje za obdelovanje lesa in druge stroje za najrazličnejšo

uporabo, radio, blago, galanterijo, bižuterijo itd. Obisk prireditve postaja vedno večji, saj prodira vest o njeni zanimivosti vsepovsod.

d Umor pri Št. Juriju ob juž. žel. V noči na ponedeljek 1. t. m. je sedel v Zupančevi hiši v Kranjci pri Št. Juriju ob juž. žel. 22 letni poljski delavec Jurij Pilko in pil z ostalimi gosti jabolčnik. V temi pred večnimi vrati je prežal na Pilka 24 letni delavec Jožef Oset iz Vrbnega pri Št. Juriju, ki je gojil besno sovraštvo proti Pilku. Ko je stopil Pilko okrog dveh ponoči iz hiše na prosto, se mu je tiho približal za hrbtom Oset, ga dvakrat treščil z ročico po glavi in mu razbil lobanjo. Pilko se je zgrudil mrtev na tla. Oset je šel nato domov, legel in zaspal. Ob 9. dopoldne so ga na njegovem domu aretirali orožniki. Oset je priznal umor, ki ga je izvršil iz sovraštva do Pilka. Zločinca so prepeljali v zapore okrogznega sodišča v Celju.

d Dvojen roparski umor v Beli krajini. V četrtek 4. t. m. so našli v Sodjem vrhu št. 19 v občini Črešnjec pri Metliki 78 letno Lenko Skalovo in njeno nečakinjo 10 letno Slavko Malešičevo iz Mirne peči umorjeni. Bili sta ubiti s kolom. Zločin je bil izvršen pred več nego tremi tedni. Trupli sta bili že v popolnem razkroju. Ker niso našli v hiši nobenega denarja, gre očitno za roparski umor.

d Komunistični proces v Mariboru. V petek in soboto se je vršila pred velikim senatom okrogznega sodišča v Mariboru rasprava proti 7 uslužbenecem mariborske železniške delavnice in brivskemu mojstru Novakoviču iz Studencev, ki so bili obtoženi komunistične propagande. Končno so bili vsi obtoženci oproščeni. Vse obtožence je zagovarjal odvetnik g. dr. A. Reisman.

d Članom in prijateljem Vodnikove družbe. Zadnji izjemni rok za prijavo članov zamudnikov poteče s 30. septembrom. Vodstvo Vodnikove družbe prosi vse člane zamudnike in pa nečlane, ki še vedno oklevajo s svojim pristopom k Vodnikovi družbi, da prijavijo svoj pristop k Vodnikovi družbi še v mesecu septembru pri poverjeniku svojega okoliša, ali pa direktno po dopisnici centralni pisarni Vodnikove družbe v Ljubljani. Ne oklevajte, da ne zamudite prilike, da dobite za mal znesek 20 Din lep književni dar 4 krasnih knjig v teku meseca novembra 1930. Član zamudnik in nečlan, prijavi še danes svoj pristop k Vodnikovi družbi!

d Pri lenivosti črevesja, boleznijeter in žolca, odebelelosti in protinu, katarju želodca in črevesa, obolenjih danke odpravi naravna »Franc Jožefova grenčica« zastajanja v trebušnih organih hitro in brez bolečin. Dolgoletne izkušnje po bolnišnicah uče, da uravna »Franc Jožefova voda« izbornu delovanje črevesa. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

d Dunajska vremenska napoved za sredo 10. septembra: Izpremljiva oblačnost, nezanemljivo vreme bo še trajalo.

Iz Celja in okolice

c Rojstni dan prestolonaslednika Petra je v soboto proslavilo tudi Celje. Ob 9. dopoldne se je vršila v župni cerkvi služba bnžja, kateri so prisostvovali predstavniki civilnih in vojaških oblasti, narodnih in kulturnih društev ter šolskih zavodov in rezervni častniki. Skoro na vseh poslopih so bile razobešene državne zastave.

c Iz okoliškega občinskega sveta. Banska uprava je imenovala namesto odstopivšega odbornika celjske okoliške občine g. dr. Josipa Godniča, ki se je preselil na Vransko, za občinskega odbornika ravnatelja podružnice Vzajemne zavarovalnice g. Franca Pograjca.

c Seja odbora za koroško plebiscitno manifestacijo v Celju bo v četrtek 11. t. m. ob 20 v mali dvorani Narodnega doma. Odborniki naj pridejo polnoštevilno in točno.

c Celjsko pevsko društvo prične ta teden z rednimi pevskimi vajami. Prosim vse lanske pevke in pevce, da nam ostanejo zvesti tudi letos in v bodoče. Ponovno vabimo v svoj krog vse one, ki so v zadnjih letih iz kakoršnegakoli vzroka izostali; dobrodošli so nam pa tudi novi pevci in

ČEVLJE
moderne, elegantne in trpežne vseh vrst
kupite najceneje pri
Št. Strašek, Celje, Kovaška 1.

pevke, ki imajo resno voljo in veselje do sodelovanja v pevskem zboru. Prvi sestanek vsega zbora, odnosno razgovor o bodočem delu bo danes, v torek 9. septembra ob 20. v pevski sobi CPD v I. nadstropju Narodnega doma v Celju; istotam se bodo pol ure prej sprejemali novi člani. — Odbor CPD.

c Celjska Kalvarija. Mojster Berneker čepi sedaj v svoji mali baraki ob robu Kalvarije in popravlja razbiti kip Marije Magdalene, da bo imel vzorec za čisto nov kip, ki ga hoče izklesati iz ogromne skale peščenca. Surovi kamen iz Savinjske doline že stoji v baraki, se suši in čaka mojstrove roke. Drugače pa je vsa Kalvarija že popravljena. In tu pridejo, kdor to gleda, razne misli: Za ta del se bo treba zanimati ljudem, ki imajo smisla za lepoto narave. Zdi se, da bo treba na Kalvariji posekati vseh šest mecesnov, da bi prišla skupina bolj do veljave, in ako ne to, bo pa kazalo odpraviti prvo in drugo drevo (računajoč od kapele), ker ste za druga štiri drevesa preveliki in ker ste od njih in od levega razbojnika tako oddaljeni, da je splošen utis raztrgan. Kalvarija bo imela zadosti ozadja, ko bo dorasel na novo zasajeni park. To bo zadostovalo, zlasti ako pride okoli skupine še kaka lahka ograja. Tu omenjam, da se sedaj vidi, da lepa kapelica s stolpom ni na pravem mestu. Kako vse drugače bi bilo, ako bi stala nekoliko poševno v parku, a ne kar sredi pota! Popraviti bo tudi treba stopnice s ceste navzgor in jih že ob spodnji kapeli zravnati; sedaj so po nepotrebnem zveržene! Na levi strani stopnic bo treba potegniti vsaj dve gladki žici, da ne bo nikdo stopal s stopnic na travo. Tam, kjer sedaj od druge kapele lazijo ljudje k smreki navzgor, da bi si okrajšali pot, bo treba prehod zadeti; a ves obronek do visoke smreke, ki bi edina ostala, zasadi s kakim nizkim grmovjem in pa z bezgom, božjim trnom, drenom in sličnim cvetočim drevjem. Ko bi še potem lastnik hiše s stolpom svojo lepo imovino primerno cenil, bi napravil od tretje kapele do konca svoje parcele lep plot, a mecesna bi podrl. In vse to bi dalo sliko, ki bi Celje znatno lepšala. — V. G.

Pristno vino in sadjevec

prvovrstne kakovosti nudi po zmernih cenah **Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.**

c Črni Nil. Včasi so pravili naši staroselci vodi, ki teče skozi Zavodno — Voglajna. Sedaj pa se je začelo med ljudstvom širiti ime »Črni Nil«. Pogled na to tekočino je grozoten. Popisati se ne da, in tudi pojasniti ne občutek, ki ga imaš ob tej vodi. Ker vse komisije in vse pritožbe nič ne zaležejo, so se začeli Zavodnjani spraševati, kam gre denar, ki bi moral biti pripravljen za odpravljanje tega škan-dala, ki ga delajo brezobzirni podjetniki.

c Hmeljarsko društvo za Slovenijo v Žalcu je proslavilo v nedeljo 7. t. m. dopoldne svojo 50. letnico. Istočasno se je vršila lepo uspela jubilejna razstava hmelja. Zaradi pomanjkanja prostora bomo objavili poročilo v prihodnji številki.

Samo

115 Din

črni ševret

čevlji!

Samo

154 Din

črni boks

čevlji!

Samo

235 Din

modno bar-

vasti čevlji!

Prodaja

Trgovski dom

Stermecki, Celje

Oglejte si izložbe in ogromno zalogo!

cene čudovito nizke, izbira velika!

Šolske knjige

za vse šole, ki so določene v šolskem letu 1930/31, se dobijo v
knjigarni in veletrgovini s papirjem
Goričar & Leskovšek, Celje
Kralja Petra cesta šte. 7-9 in Glavni trg šte. 14.

Vse šolske in risalne potrebščine

se dobijo v veliki izbiri in najceneje
v knjigarni in veletrgovini s papirjem

Goričar & Leskovšek, Celje

Kralja Petra cesta šte. 7-9 in Glavni trg šte. 14.

c Premovanje živine se vrši danes na Glaziji. Razstava je zelo zanimiva in dobro obiskana. Rezultati premovanja ob zaključku redakcije še niso znani in jih bomo objavili v prihodnji številki.

c Smrtna kosa. V Celju (Mariborska cesta 19) je umrla v nedeljo 7. t. m. ob 5. zjutraj 23 letna vdova po delavcu Helena Majerjeva roj. Peršetova. Zapušča dva otročička. Mož ji je umrl pred dvema mesecema. V javni bolnici je umrla v nedeljo 7. t. m. 51 letna vdova po delavcu Marija Razdevškova iz Škofje vasi, v torek 9. t. m. pa 2 letni posestnikov sinček Franc Orožen z Gomilkega. N. p. v m. l.

c Številne nesreče v Sp. Hudinji. V soboto 6. t. m. je plast zemlje pod sula 22 letnega delavca Andrijo Paliča v Celjski opekarni v Sp. Hudinji pri Celju. Palič si je zlomil več reber in dobil težke notranje poškodbe. Prepekljali so ga takoj v celjsko bolnico, kjer je v ponedeljek 8. t. m. ob 1/26. zjutraj podlegel poškodbam.

c Številne nesreče. 13 letni posestnikov sin Leopold Polner iz Sp. Hudinje se je igral 8. t. m. s flobertovko. Dal jo je tovarišu, ki je flobertovko sprožil in po nesreči zadel Polnerja v levo stegno. — V Stenici pri Ločah je padel 8. t. m. 10 letni sin dninarja Karl Kos s hruške in si zlomil desni predlaket. — 7. t. m. je padel 2 letni posestnikov sinček Tonček Pugmeister v Vojniku doma z mize in si zlomil levo nogo v stegnu. — 21 letnemu posestnikovemu sinu Martinu Grubinu iz Kamenika je 7. t. pri razstreljevanju skalovja mina, ki je prežgoda eksplodirala, strašno razmesarila desno roko. — 53 letnega kočijaža Mata Bručija s Fužin pri Vitanju je 7. t. m. konj ugriznil v levo roko in ga občutno poškodoval. — 6. t. m. se je igral v Mariji Reki 8 letni posestnikov sin Alojz Pišek z drugimi otroki. Med igro je njegov brat spustil sekiro, ki jo je vihtel v roki in zadel Alojza Piška. Sekira je dečku presekala kite na levi roki. — 42 letni delavec Anton Mikuš iz Topolščice je šel v torek 9. t. m. zjutraj ne delo. Na cesti je padel in si izpahnil levo roko v komolcu. Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

c Nezgode in napad z nožem. 22 letnega posestnikovega sina Štefana Kračuna iz Bezovice je 4. t. m. zjutraj napadel na cesti sosedov sin in mu zabodel nož v levo ramo. — 13 letni sin dninarice Anton Rebernak iz Petrovč je padel na poti v trgovino in si zvinil levo roko v komolcu. — 2 letni rudarjev sinček Karel Vrabč iz Zabukovce pri Žalcu si je pri padcu z voza močno potolkel po obrazu in glavi. — Poškodovanci se zdravijo v celjski bolnici.

c Nalezljive bolezni v Celju in celjskem srezu. Od 15. do 21. avgusta je bilo stanje nalezljivih bolezni v celjskem srezu in mestu Celju naslednje: tifuzne bolezni: v celjskem srezu ostali od prej 4 bolniki, ozdravel 1, ostali še 3 v oskrbi, v mestu Celju je edini bolnik ozdravel; griža: v mestu Celju ostal 1 bolnik v oskrbi; škrlatinka: v celjskem srezu ostalo od prej 5 bolnikov, ozdravela 2, ostali 3 v oskrbi, v mestu Celju ostal od prej 1 bolnik, na novo obolela 2, ozdravel 1, ostala 2 v oskrbi; davica: v celjskem srezu: ostali od prej 4 bolniki, na novo obolel 1, ozdravela 2, ostali 3 v oskrbi, v mestu Celju ni bilo slučaja davice; nalezljivo vnetje možganov: v mestu Celju ostal 1 bolnik v oskrbi; dušljivi kašelj: v celjskem srezu ostali od prej 4 bolniki, ozdraveli 3, ostal 1 v oskrbi, v mestu Celju ni bilo slučaja dušljivega kašlja; šen: v celjskem srezu ostali od prej 3 bolniki, ozdravela 2, ostal 1 v oskrbi; krčevita odrevenelost (tetanus): v celjskem srezu ostal 1 bolnik v oskrbi; v mestu Celju ni bilo slučaja šena in krčevite odrevenelosti.

c Delovni trg v Celju. Po tedenskem poročilu ekspoziture Javne borze

dela v Celju so bile v času od 31. avgusta do 6. septembra razmere na delovnem trgu v Celju naslednje: Dela je iskalo 355 moških in 138 žensk, skupno 493 oseb (od teh je preostalo iz prejšnjega tedna 327 moških in 117 žensk); delo je bilo ponujeno za 25 moških in 32 žensk, skupno 57 oseb; posredovanj je bilo izvršenih za 11 moških in 12 žensk, skupaj 23 oseb; odpadlo je 6 moških in 1 ženska, skupno 7 oseb; ob koncu tedna je ostalo v evidenci 338 moških in 125 žensk, skupno 463 oseb. Od 1. januarja do 6. septembra t. l. je iskalo dela 1647 moških in 671 žensk, skupno 2318 oseb; delo je bilo ponujeno za 1395 moških in 917 žensk, skupno 2312 oseb; posredovanj je bilo izvršenih za 743 moških in 321 žensk, skupno 1064 oseb; odpotovalo je 200 moških in 25 žensk; odpadlo je 366 moških in 200 žensk, skupno 566 oseb. Kakor smo že omenili, je ostalo 6 t. m. v evidenci 338 moških in 125 žensk, skupno 463 oseb.

c Čigavo je kolo? V nedeljo 7. t. m. je bil aretiran v Gaberju 34 letni mesarski pomočnik J. Z., ker je ponujal 1500 Din vredno kolo za 700 Din in s tem vzbudil sum tatvine. Kolo je znamke »Peugeot«, rujava, dirkalno, št. 427.365 in je shranjeno v policijskem uradu.

c Izgube in najdbe. Izgube: zavitek z žensko srajco in volno, vreden 70 Din; rujava usnjata listnica s 1060 Din gotovine in drobnarijo; zlata ovratna verižica, vredna 300 Din; pokrov kovčega za avto, vreden 100 Din. Najdbe: zlata zapestnica, vredna 400 Din; siva baržunasta ročna torbica s 128 Din gotovine, črna usnjata ročna ročna torbica s 43 Din gotovine in drobnarijo.

Darujte za Puncerjev spomenik!

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

101

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Sedaj je pristopil k njemu Vejvara.

»Oče, ali boste kaj večerjali?« je zašepetal.

Mojster Kondelik ni vedel, ali naj prizna, da je že davno večerjal, ali naj večerja še enkrat.

»Kaj pa imate, Vejvara?« je vprašal, da bi si pridobil časa za odločitev.

»Nič, oče«, je odgovoril Vejvara. »Ničesar nismo pripravili, mislili smo, da pojdemo kam z vami, ali pa da ostanemo pri vas. Toda Marjanica bi prinesla.«

»Vi še niste jedli?« je vprašal mojster.

»Ne, oče. Kje pa? Saj še lačen nisem, kvečjemu kak košček šunke. Samo ko bi bil za Pepico krožnik dobre juhe. Toda niti za eno žlico je ni ostalo. In če pošljem Marjanico — bogve kaj bi prinesla. Sam pa od Pepice ne morem iti.«

»Dajte mi pisker, Vejvara, skočil bom v Komenskega ulico k Havliku — on je moj stari prijatelj, plzenjska gostilna, tam jo dobim.«

Mojster Kondelik se je dvignil, hitel v predsobo po klobuk in v kuhinjo po posodo.

»Pisker, Marjanica, in kako reno!«

Vejvara mu je branil, toda nič ni

c Dijaški kuhinji v Celju sta darovali Celjska posojilnica v Celju Din 500 v spomin na svojega dolgoletnega upravnega svetnika umrlega g. Frana Strupija, veletrgovca v Celju in Oblastna hranilnica mariborske oblasti, podružnica Celje Din 150 v spomin na umrlega g. Simona Wuita, dolgoletnega zvestega in marljivega upravitelja tega zavoda. Z istim namenom je naklonila Oblastna hranilnica Din 150 tudi Podpornemu društvu za revne dijake na drž. real. gimnaziji v Celju. Iskrena hvala!

Inserenti, poslužujte se „NOVE DOBE“!

Dopisi

Tekma koscev. Društvo kmetskih fantov in deklet »Zimzelen« v Orli vasi priredi v nedeljo 14. septembra tekmo koscev na travniku g. Plaskana ob Trnavci tik državne ceste (5 minut od Št. Ruperta) s pričetkom ob 3. popoldne. Kose tekmovalcev se bodo pred tekmo klepale s »Stubai« brzoklepalnikom, katerega si bodo interesi po tekmi lahko ogledali in tudi preizkusili. Po tekmi razdelitev nagrad tekmovalcem in prosta zabava na tekmovalnem prostoru. Vstopnina 5 Din. Na to originalno in domačo prireditev najvljudneje vabimo. — Odbor.

Kino

Mestni kino Celje. Torek 9. in sredo 10. sept.: »Zadnji trik«. Misteriozna drama v 7 dej. V glavni ulogi slovit Conrad Veidt. Izredno zanimiv film. — Prednaznani: »Grof Monte Christo.«

pomagalo, mojster je že imel, kar je potreboval in je hitel iz hiše.

Uganil je. Pri Havliku so imeli res juho, ne navadno gostilniško, ampak lastno domačo. Gospod Havlik je tudi veliko dal na jed. Mojster Kondelik je moral samo počakati nanjo doli v gostilni, predno jo je prinesla gospa Havlikova iz tretjega nadstropja in ta odmor je porabil, da je izpil vrček piva iz stare meščanske pivovarne. Dobro pivo so imeli.

Nazaj grede se je ustavil mojster pri mesarju, kupil za Vejvaro šunke — vsled previdnosti malo več — in ni preteklo pol ure, ko se je povrnil k Vejvarovim. Marjanica je zljala juho v drugo posodo, pogrela jo je, raztepla je v nji jajce in Kondelik jo je sam nesel k Pepici.

»Tu imaš, punca, pokrepčaj se. Ali hočeš malo piva?«

»Jezus, Marija, oče!« je zaklical Vejvara. »Še misliti ni treba na to. Pojutranjem, ali pa še pozneje!«

»Toda midva pošljeva ponj, Vejvara«, je šepetal mojster zetu, ko se je vrnil z njim v obednico. »Danes imajo pri Havliku izborna pivo! Marjanca, skoči ponj. Tu imate šunko.«

Od tega trenutka je bil mojster bolj vesel. Ne zato, ker je spraznil novi vrček piva, ampak ker je bilo sedaj zopet kakor doma. Na mizi so stali krožniki, kozarci, Marjanica je prihitela kakor veter, Vejvara je s tekom večerjal. Pokazalo se je, da je kosilo že dobro prebavilo, in mojster Kondelik je gledal nanj z vidnim veseljem.

»Sedaj je tu lepo«, je mrmral Vejvari. »Še ljubilo se mi ne bo odtod iti, ko se spomnim, kako je tam doli pri nas pusto. Vi ste mi zagodli!«

»Ampak oče, ostanite tu«, je vabil Vejvara. Posteljemo vam v salonu, boste imeli mir.«

In vstal je, da oznani to ženi. Toda Pepica je globoko dihala — zaspala je.

»Moja zlata ženal« je šepetal Vejvara, ko se je vrnil in zaprl za seboj vrata spalnice. »Ona spi! Saj je to tudi zaslužila!«

»Škoda«, je vzdihnil mojster, »da ne more sedeti z nama. In naša draga mati — moj Bog, to bi bilo veselo.«

»Zopet bomo tako posedali, oče«, je opomnil Vejvara. »Potem nas bo šele okoli mize, le počakajte.«

KOŽELJ LADISLAV:

V Pariz!

(Po dnevniku.)

(Konec)

Neki tovariš me je prej v šali opozoril, da se mora Napoleonu vsak obiskovalec prikloniti. Pozneje sem mu moral pritrditi, kajti res sem se moral globoko skloniti čez ograjo, da sem videl krsto.

V neposredni bližini Napoleona, v stranski kapelici St. Ambroise, počiva slavn vojskovodja maršal Foch.

Počastivši spomin obeh velikih mož, smo se podali v spremstvu maršala Gourauda in generala Mariauxa v vojni muzej, ki je v istem poslopju. Razkazuje nam posamezne predmete in opozarjač nas na njih zgodovinski pomen, nas vodita mimo baterij starodavnih topov in zmagovitih praporov Napoleonovih armad.

Mnogo pozornosti vzbudi v obiskovalcu marmornat sarkofag s truplom letalca-junaka. To je krasno umetniško delo. Obraz letalca je izklesan tako fino, da se zdi, da vidiš pred seboj obraz pravkar umrlega. Čelo nabrano v skrbeče gube, lica upadla, nos orlovsko zakrivljen, brada energično zaokrožena. Ves zunanji izraz izraža skrb, s katero se skuša letalec izogniti sovražnemu ognju. Kljub temu pa zre smrti neustrašeno v obraz.

Kar ločiti se nisem mogel od te umetnine. Zganil sem se, ko je prišel pome turko, t. j. Alžirec, služeč v francoski armadi. Povedal mi je, da me zove g. maršal. Stopil sem za njim. Maršal, ki si je dobro zapomnil, da sem Slovenec, mi je pokazal železno viteško opremo, kakoršno so nosili koroski vitezi ob koncu 16. stoletja. Z zanimanjem sem si jo ogledoval.

Šli smo dalje. V sredi dvorane sedita na bojnih konjih dva viteza. V iztegnjenih rokah držita dolge sulice. Zdi se ti, da se bosta pričela vsak hip boriti.

Iz te dvorane smo prišli na prostrano dvorišče, kjer so razpostavljene med stebričjem stojnice s spomeniki. Mal doprsni kip Napoleona sem prejel v spomin. Generala sta se tu prisrčno poslovila od nas.

Hoteli smo se odpeljati na Montmartre, da si ogledamo baziliko Sacré-Coeur. Pa neki poslaniški uradnik nas je opozoril, da nas v Domu belgijskih invalidov že pričakuje belgijski poslanik. Odzvali smo se vabilu. Že oddaleč smo videli lepo večnadstropno palačo, s katere je plapolala belgijska čno-rumeno-rdeča trobojnica. Poslanik nas je povedel v praznično okrašeno dvorano,

NAZNANILO OTVORITVE.

Vljudno sporočam cenjenim damam, da sem otvorila na Cankarjevi cesti št. 7, prvo nadstropje

damsko krojačnico

Cenjenim damam se priporočam za številni obisk in zagotavljam v vsakem oziru solidno postrežbo.

Marica Marn.

kjer so nam priredili zakusko. V svojem pozdravnem govoru je poslanik naglašal, da je Belgija vedno stremela za tem, da se zbližajo evropski narodi, in da ga zelo veseli, da sledi tem stremenjem tudi mladina. Pri odhodu smo vzklkali Franciji in Belgiji, nakar smo z razvitimi prapori odšli na grob Neznane vojaka.

Kakor sem že zgoraj omenil, brli na grobu plamen — »plamen spomina« —, ki ga dnevno poživljajo člani Fidaca. Danes je ta čast pripadla nam. Predsednik naše mlade sekcije Florimond Dirckx je ob sviranju marseljeze in ob navzočnosti mnogobrojnega občinstva prilil olja. Na to se je v izbranih besedah poslovil v našem imenu od Neznane vojaka. S to svečanostjo smo pravzaprav zaključili naše bivanje v Parizu.

Zvečer nam je princesa Cantacuzène priredila svečan poslovilni banket v Diplomatskem klubu. S tem nam je bila izkazana velika čast, ki so je sicer deležni le diplomati.

Velika klubova dvorana, v katero so nas povedli, je bila bajno razsvetljena. Sredi dvorane je bila miza, pripravljena za odlične povablence, g. prezidenta, za častnike, za poslanike raznih držav in za nas. Na odru na gornjem koncu dvorane je sviral orkester. Zdaj pa zdaj je utihnil razgovor. Kapelnik, krepak tenorist, nam je zapel kako priložnostno napitnico. Sledilo je vselej burno odobravanje.

Meni je bilo ves čas nekam tesno pri srcu. Skrbelo me je, kako bom povedal poslovilni govor v imenu naše delegacije pred vso to odlično publiko. K sreči pa je vse dobro izteklo.

Ko je minul oficijelni del banketa, se je razvila živahna zabava. Z zanimanjem smo poslušali recitacijo znane igralkice Comédie Française v čast Neznane vojaku. Nas Jugoslovane so naprosili, da smo zaplesali kolo. Izbrali smo Seljančico. Odrezali smo se menda dokaj dobro, ker so nam gostje živahno aplavdirali. Tudi Romuni so nastopili s svojimi narodnimi plesi.

Seveda nam bo tudi ta poslovilni večer v Parizu ostal trajno v najlepšem spominu. Ker so nekateri delegati morali že naslednjega dne odpotovati, je bilo ob koncu banketa mnogo pozdravljanja. Vsem nam je bilo težko, da smo se morali že ločiti. Pa spomin na te srečno prežite dneve v Parizu nas bo vezal vse življenje.

V soboto 19. julija smo si Jugoslovani še nakupovali spominov. Opoldne smo bili gostje »srbske tetke«, neke bogate Parižanke, ki je našim dijakom ob vsaki priliki v podporo. Mislim, da ga ni v Parizu dijaka-Jugoslavana, ki bi ne poznal te plemenite dame.

Zadnji večer sem si v družbi dveh mladih prijateljev, odličnih Parižanov še enkrat ogledal življenje po pariških ulicah. To je bil večer, ki ga morda ne doživim nikdar več. C'EST PARIS!

Pozno v noč sem prišel na stanovanje. Zaspati nisem mogel. Najlepši vtisi mojega bivanja v Parizu so se vrstili pred mojimi očmi. Dolgi po ulicah pa je še dolgo čez polnoč vrvelo življenje in drvenje milijonskega mesta. Pariz je to, mesto v blesku nočnega življenja. On dit: Visiter Paris et vivre!

Zvoki godbe iz nočnih lokalov so me naposled zazibali v kraljestvo sanj.

Naslednjega dne smo v prvih jutranjih urah vzeli slovo od Pariza, kjer smo videli toliko lepega in smo bili priče iskrenega prijateljstva Francije do naše Jugoslavije. VIVE LA FRANCE!

XIV. Zagrebački zbor 13. — 22. IX. 1930.

splošni Mednarodni veliki sejem
vzorcev s specialnimi sejmi

1. Stavbarstva,
2. hotelov, hiš in kuhinje,
3. prehranitvene industrije,
4. tekstilij in konfekcije krzna,
5. usnja,
6. papirja,
7. poljedelstva.

Poleg tega se vrši tudi razstava in sejem plemenske živine:

Domače na dneve 13. in 14. IX.
Inozemske na dneve 20. in 21. IX. 1930.
Na železnih in v jadranskih parobrodih 50%
popusta za posetnike in blago (brezpl. povratek)

Darujte za Puncerjev spomenik!

GRAMOFON

dobro ohranjen, ev. tudi s ploščami kupim. Ponudbe z navedbo cene na upravo lista pod »Gramofon«.

Prazna soba

velika, lepa, električna razsvetljava, parketna tla, s posebnim vhom, v sredini mesta se takoj odda. Naslov v upravi.

Dve lepi sobi

Aleksandrova ul. 7. I. nadstr., na ulico, se takoj oddata. Oddata se tudi deloma meblenovani. Vprašati v modnem salonu Staudinger.

MALINOVEC

pripravljen iz aromatičnih gorskih malin in vkuhan z čistim sladkorjem

1 kg Din 18.—

Stara lekarna »Pri orlu« Mr. Ph. IVO TONČIČ
CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ulica

Proda se

visokofrekvenčni električni masažni aparat, popolnoma nov. Znamka »FELMA«. Naslov v upravi. 3-3

Trgovski vajenec

s predpisano šolsko izobrazbo iz dobre hiše se sprejme v trgovino mešanega blaga in semen M. Berdajs, Maribor. Hrana in stanovanje v hiši. 2

Učenec

se sprejme v trgovini barv in lakov Franc Čuk, Prešernova 5.

Cvetlični med

garantirano pristen se prodaja
kg 20 Din v Celju, Na okopih št. 7.

Dva gospoda se sprejmeta
na dobro domačo hrano
in stanovanje

s 15. septembrom po nizki ceni. Pojasnila iz prijaznosti pri ge. Franji Pajmanovi, Celje, Slomškov trg 1.

Učenka

zmožna slovenskega in nemškega jezika, z lepo pisavo in najmanj dvema razredoma meščanske šole, delavna, se sprejme takoj v trgovino mešanega blaga I. Schauerl, Dobrna.

USTANOVljena LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obre-
stuje najugodnejše, nudi popolno varnost in iz-
plačuje točno. — Izvršuje vse denarne posle,
kupi in prodaja tuj denar ter čeke na ino-
zemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega
aktivnega premoženja po Din 100.000.000.—
še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj
nad Din 14.500.000.—.

PODRUŽNICI:

MARIBOR
Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ
(v lastni hiši)

Samo na veliko!

SIR

Samo na veliko!

pravi švicarski v škatljah znamke Chalet in Tiger ter domači Alpe
nudi najcenejše

Alojz Mastnak
CELJE, KRALJA PETRA C. 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga
Lastna pražarna kave
Mlin za dišave

Franjo Dolžan

kleparstvo, vodovodne inštalacije

strelvodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4.

Prevzema vsa v zgoraj navedene

stroke spadajoča dela in popravila.

Postrežba točna in solidna. Cene

zmerne. 50-9

Fino angleško moško in damsko blago
po najugodnejših cenah v novo otvorjeni
trgovini

I. RUDIŠ, Celje, Kralja Petra cesta 13

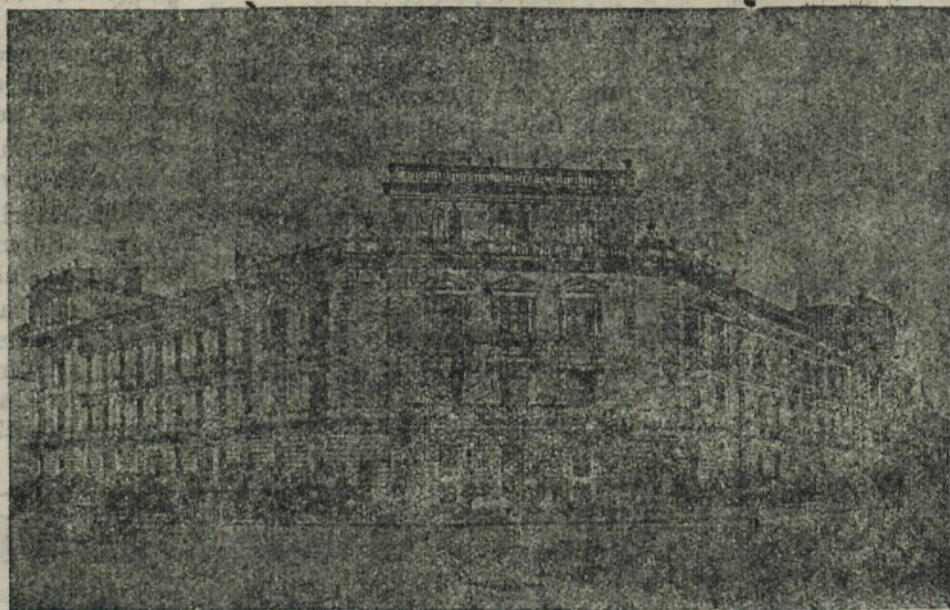
Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v
Ameriki, denarju nede-
letnih, ki ga vlagajo
sodišča ter naložbam
cerkvenega in občin-
skega denarja posveča
posebno pažnjo.

Hranilnica daje poso-
jila na zemljišča po
najnižji obrestni meri.
Vse prošnje rešuje
brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg še mesto Celje z vsem premoženjem
premoženja hranilnice in vso davčno močjo.